

[Sønderby]

kommer og er kommet, vil der være et udmærket materiale at drøfte fremtiden på.

Men ét er sikkert – også set med Venstres øjne: Vi kan ikke i Europa basere vor sikkerhed på USA's vilje og evne til at løse opgaverne for os, som det er sket så mange gange i tidens løb. Venstre håber, at vi kan få en åben debat – ikke på baggrund af en forespørgsel fra SF, men mellem de partier, der i fællesskab bærer ansvaret for dansk sikkerheds- og forsvarspolitik.

Det er ikke normalt, at jeg citerer Politikens leder, men der var en leder i går, hvor Politiken skrev om Danmark, NATO, EF og WEU. Jeg kan ikke støtte lederen i hele ordlyden, men der står meget godt i den, for udviklingen står jo ikke stille.

Ikke alle er enige med os i Venstre i, at eksempelvis et medlemskab af WEU kunne fremme et europæisk forsvars- og sikkerhedspolitisk samarbejde, ikke – det jeg vil gerne understrege – for at koble USA fra, men for at vi selv måske kunne tage et større medansvar for vor egen sikkerhed i vort område og vort nærområde. Eksemplet med Golfkrisen er jo tydeligt.

Politikens leder slutter med – og dér vil jeg citere:

Hvis vi ikke ønsker forsvarssamarbejde i EF, men vil styrke det europæiske element i NATO, »så kan den situation opstå, hvor vi må overveje at lægge vort lod i vægtskålen til fordel for en styrkelse af det europæiske element i NATO ved hjælp af WEU.«

Det er toner, som vi fra Venstre kan tilslutte os, men de er jo ikke døgnaktuelle nu, og jeg vil derfor gerne til sidst slå fast det, som udenrigsministeren også sagde, at et bredt udsnit af Folketinget har tilkendegivet, at Det Sikkerhedspolitiske Udvalg bør være det forum, hvor vi kan få en debat om disse ting – ikke på SF's præmisser, men på baggrund af den udvikling, der sker.

NATO har som sagt fungeret siden 1949 til sikring af freden, men vi vil også tilpasse os de udfordringer, som en ændret verden med nye erfaringer, ikke mindst fra Golfkrigen, har påført os, og det kan blive aktuelt hurtigere, end vi regner med.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Først en kort bemærkning til hr. Ahlmann-Ohlsen. Når ikke jeg kommenterede hr.

Ahlmann-Ohlsens tale med det samme, var det, fordi jeg var så paf over afslutningen, som var så rigtig, nemlig at verden var på vej mod år 2000, at verden udvikler sig dynamisk. Jeg må sige, det kan ikke siges bedre, men det var måske lidt tautologisk.

Jeg var også så paf over, at Det Konservative Folkeparti ville gå ind i en drøftelse fordomsfrit. Nu har jeg aldrig hørt nogen politiker sige, at han vil gå ind fyldt af fordomme, men jeg forstår altså, at Det Konservative Folkeparti er særlig fordomsfrit – det er jo rart at høre.

Men når hr. Ahlmann-Ohlsen siger, at Folketinget via Det Udenrigspolitiske Nævn er blevet grundigt informeret, så må vi fastslå, at af Folketingets 179 medlemmer er 17 medlemmer blevet grundigt informeret. De 17 medlemmer har også over for partikolleger tavshedspligt, og hvis man kalder det en grundig informering af Folketinget, så er der et eller andet helt grundlæggende i demokratiet, man har misforstået.

Hr. Ahlmann-Ohlsen sagde også, at der ikke i NATO er fremsat forslag om en udvidelse. Men så kan hr. Ahlmann-Ohlsen spørge sin sidekammerat hr. Gammelgaard, om ikke hr. Gammelgaard i landets aviser for mindre end 3 måneder siden foreslog en udvidelse af NATO's ansvarsområde. Hr. Ahlmann-Ohlsen kan spørge Manfred Wörner, NATO's generalsekretær, om ikke der ligger fra hans side planer om en udvidelse af NATO-området.

Til hr. Sønderby vil jeg sige, at jeg jo nu har konstateret, at Venstre gerne vil have Den Vesteuropæiske Union og gerne vil med i Den Vesteuropæiske Union, men jeg har egentlig forstået på Socialdemokratiet, at Socialdemokratiet ikke ønsker deltagelse i Den Vesteuropæiske Union. Så når hr. Sønderby fastslår, at der er stor enighed om linierne i dansk sikkerhedspolitik, vil jeg da gerne spørge hr. Hans Hækkerup: Er det Socialdemokratiets holdning, at Danmark skal slutte sig til Den Vesteuropæiske Union? Og når hr. Hans Hækkerup nu skal herop, så vil jeg spørge, om han vil forklare mig: Hvad betyder formuleringen i dagsordenen: »den hidtidige danske holdning til NATO-traktaten«? Betyder det, at NATO-området skal udvides, sådan som udenrigsministeren redegjorde for?